

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
380 SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

Primljeno: 17.02.2020.		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
740-01/18-01/11	012/246	
Urudžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost
380-012/246-20-6	-	-

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Manieli Ostoić Čačinović, uz sudjelovanje Marije Brcko, zapisničarke, u upravnom sporu I-tužitelja Tomislava Bracanovića iz Zagreba, Korčulanska 1, II-tužiteljice Ane Butković iz Viškova, Kosi 95, III-tužitelja Dušana Dožudića iz Zagreba, Kralja Držislava 14, IV-tužitelja Pavela Gregorića iz Zagreba, Trg Ivana Kukuljevića 4, V-tužitelja Tomislava Janovića iz Zagreba, Borongajska cesta 83d, VI-tužitelja Renata Matića iz Velike Gorice, Cvjetno naselje 5 i VII-tužiteljice Branke Tafra iz Zagreba, Petračićeva 20, svi zastupani po opunomoćeniku Mislavu Bistroviću, odvjetniku u Zagrebu, Trg Marka Marulića 18/IV, protiv tuženika Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Trg Republike Hrvatske 14, radi oglašavanja ništavim Odluke o promijeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji, dana 13. veljače 2020.,

riješio je

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelji su ovom Sudu podnijeli tužbu protiv tuženog Senata Sveučilišta u Zagrebu, radi ocjene zakonitosti Odluke o promjeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji, KLASA: 602-04/16-29/2, URBROJ: 380-020/173-17-15 od 17. siječnja 2017.

Tužitelji podnose tužbu temeljem odredbe čl.17. st.2. Zakona o upravnim sporovima kao skupina osoba kojima su osporavanom pojedinačnom odlukom povrijeđena prava i pravni interesi. Svi tužitelji su zaposlenici Hrvatskih studija – Sveučilišta u Zagrebu koji obavljaju svoj znanstveni rad u više znanstvenih polja. Prije donošenja pobijane Odluke rad u pojedinim znanstvenim polju odvijao se unutar određenog odjela Hrvatskih studija, a sukladno čl.7. pobijane Odluke prijašnji odjeli postaju odsjeci unutar Sveučilišnog odjela. Ukazuju na odredbu čl. 64. st.1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ZZDVO sukladno kojoj se sveučilišni odjel može ustrojiti samo za rad u jednom znanstvenom polju ili interdisciplinarnom znanstvenom području. Stoga su tužitelji, kao i svi ostali zaposlenici Hrvatskih studija pobijanom odlukom razvrstani u nezakonito osnovane ustrojbene jedinice (odsjeke) koje sukladno zakonu nisu ovlaštene obavljati poslove koji su im Odlukom stavljeni u djelokrug rada. Osnivanje odsjeka nije u skladu niti s čl. 40. Statuta tuženika, temeljem koje odredbe samo fakulteti mogu imati odsjeke kao ustrojbene jedinice.

Tužitelj je naglasio da je opće pravno načelo da se nikome ne može nalagati da radi ili poduzima radnje suprotno zakonu i pravnim propisima. Tužiteljima je pobijanom Odlukom naloženo da svoj rad obavljaju protivno odredbama ZZDVO. Slijedom navedenog pobijanom Odlukom je tužiteljima, kao i svim ostalim zaposlenicima Hrvatskih studija, povrijeđeno pravo i pravni interes da obavljaju znanstveno-nastavne poslove u skladu s prisilnim odredbama ZZDVO i odredbama Statuta tuženika. Tužbom pobijaju zakonitost osporavane odluke, ističući da tuženik nije bio ovlašten na donošenje iste. Ističu da je pobijana odluka donijeta protivno Zakonu i Statutu.

Predlažu da Sud oglasi ništavom pobijanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno ističe kako pobijana odluka nije upravni akt. Ukazuje na odredbu čl.3.st.toč.1. Zakona o upravnim sporovima kojim je propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek. U konkretnom slučaju radi se o Odluci Senata Sveučilišta koja je po svojoj naravi opći akt, a ne pojedinačna odluka. Adresati navedene odluke nisu navedeni imenom i prezimenom, već se ista odnosi na skupinu subjekata i sadrži opće norme. Istom se ne odlučuje o pravu, obvezi niti o pravnom interesu bilo kojeg pojedinca, pa niti ovdje tužitelja. Obzirom je tužba nedopuštena, predlažu je odbaciti.

Tuženik je istaknuo nedostatak aktivne legitimacije tužitelja na podnošenje predmetne tužbe, navodeći kako je točno da tužitelj predstavlja skupinu pojedinaca, ali da bi se mogla primijeniti odredba čl.17. Zakona o upravnim sporovima potrebno je ispunjenje daljnjeg kumulativnog uvjeta, a to je da je pobijanom pojedinačnom odlukom povrijeđeno pravo i pravni interes tužitelja, koji uvjet in concreto nije ispunjen. Odredbom čl.1.st.1. pobijane Odluke izrijekom je navedeno da se istom mijenja i unaprijeđuje status Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u status Sveučilišnog odjela Hrvatski studiji kao sastavnice Sveučilišta u Zagrebu. Pobijana Odluka donesena je s ciljem usklađenja statusa Hrvatskih studija sa ZZDVO-om koji je lex specialis u području znanosti i visokog obrazovanja.

Tužitelji u tužbi predlažu da se navedena Odluka oglasi ništavom, na koji način bi Hrvatski studiji zadržali status sveučilišnog centra iako iz Izvješća stručnog povjerenstva izrađenog u postupku reakreditacije, pisanog očitovanja nadležnog ministra i stajališta Senata kao tijela nadležnog da odlučuje o ukidanju i statusnim promjenama sastavnica, jasno proizlazi da je takav status Hrvatskih studija neadekvatan, nezakonit i neodrživ.

Tuženik ukazuje kako tužitelji nemaju niti pravni interes za podnošenje ove tužbe, pravni interes postojao bi samo onda kada bi tužitelji od uspjeha s ovom tužbom mogli očekivati neku pravnu korist.

Nadalje, Hrvatski studiji su pobijanom odlukom transformirani u Odjel koji kao sastavnica ima veći stupanj samostalnosti te se po svojim značajkama približava statusu fakulteta. Senat je odnosu na Hrvatske studije pobijanom Odlukom uspostavio viši organizacijski oblik koji neposredno prethodi uspostavljanju fakulteta, iz čega proizlazi da je status Hrvatskih studija unaprijeđen i da mu ne prijete ukidanje. Nadalje, pobijanom Odlukom nije povrijeđeno pravo i pravni interes tužitelja jer su isti nastavili obavljati svoj posao na Hrvatskim studijima prema novom ustroju, koji redovito funkcionira i ni na koji način ne ugrožava njihova prava. Upravo je odredbom čl.8.st.1. pobijane Odluke decidirano propisano da zaposlenici i vanjski suradnici Sveučilišnog centra Hrvatski studiji postaju zaposlenici i vanjski suradnici Sveučilišnog odjela Hrvatski studiji te zadržavaju sva prava stečena na temelju sklopljenih ugovora.

Ostali navodi iz odgovora na tužbu, a koji se tiču merituma upravnog spora, se radi načina rješavanja ovog upravnog spora ne iznose.

Predlaže da Sud odbaci tužbu, odnosno odbije tužbeni zahtjev uz nadoknadu troškova postupka.

Tužba nije dopuštena.

Odredbom članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17-dalje: ZUS), propisano je da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek, a točkom 2. da je to i ocjena zakonitosti postupanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava kojim je povrijeđeno pravo, obveza ili pravni interes stranke protiv kojeg nije dopušten izjaviti redoviti pravni lijek.

Odredbom članka 30. stavka 1. točke 7. ZUS-a propisano je da će Sud rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da je tužba podnesena u stvari koja ne može biti predmet upravnog spora.

Odredbom članka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09) je propisano da se upravnom stvari smatra svaka stvar u kojoj javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravima obvezama ili pravnom interesu fizičke ili pravne osobe ili drugih stranaka neposredno primjenjujući zakone druge propise i opće akte kojima se uređuje odgovarajuće pravno područje, a i svaka stvar koja je zakonom određena kao upravna stvar. Upravni akt, sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, jest akt kojim javnopravno tijelo, u upravnom postupku, rješava o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičke ili pravne osobe ili drugih stranaka neposredno primjenjujući zakone, druge propise i opće akte kojima se uređuje odgovarajuće upravno područje, dakle akt kojim rješava upravnu stvar.

Prema ocjeni ovog Suda, Odluka o promjeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji nije upravni akt, budući se istom ne dira neposredno u pravni interes zaposlenika Sveučilišta. Odluka Senata Sveučilišta je po svojoj naravi opći akt, a ne pojedinačna odluka. Adresati navedene odluke nisu određeni imenom i prezimenom, već se ista odnosi na skupinu subjekata i sadrži opće norme, te se protiv iste ne može voditi upravni spor. Navedeni stav zauzeo je i Upravni sud u Zagrebu u svojoj odluci posl.br. UsI-3054/16 od 08. prosinca 2016., a isti stav potvrdio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci Usž-304/17.

Tužbom osporeni akt Senata Sveučilišta nije upravni akt.

Ovo stoga što je navedenim odredbama propisano da predmet upravnog spora, među ostalim, jesu: ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek i ocjena zakonitosti postupanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava kojim je povrijeđeno pravo, obveza ili pravni interes stranke protiv kojeg nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek.

U oba slučaju neophodno je da se radi o upravnoj stvari rješavanoj u upravnom postupku i od strane javnopravnog tijela, što sve nedostaje u ovom slučaju.

Prema tome, nema zakonske pretpostavke za upravno sudsku kontrolu neupravnog akta o kojem se ovdje radi.

Kako je u konkretnom slučaju tužba podnesena u stvari koja ne može biti predmet upravnog spora, valjalo je temeljem članka 30. stavka 1 točke 7. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 13. veljače 2020.

Sudac:
Manuela Ostoić Čačinović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Odvjetnik Mislav Bistrović, 10000 Zagreb, Trg Marka Marulića 18/IV
2. Sveučilište u Zagrebu, Senat, 10000 Zagreb, Trg Republike Hrvatske 14
3. U spis

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik:

Snježana Miletić

